ge wiwitage mind mitte, fest Jehowa on mo Teed korda saatnud; saatke mind minnema, et ma omma Issanda jure lähhen. Nemmad hüüdsid siis Rebekkat ja küssisid: Kas sa tahhad selle Mehhega minna? ja temma ütles: Jah, ma tahhan minna! Se peale saatsid nemmad Rebekkat minnema, ja önnistasid tedda.

§. 146. Rebekka, ja temma Tüddrukud, mis temmale kaasa anti istusid Kammelide Selga; nenda kui seal Made sees se Pruug olli, et pikka Reiside peal Kammelidega käidi, mis paljo tuggewamad on kandma, kui Hobbosed, ja sandi Sõmaga aitawad. Seddawisi tullid nemmad Elieseri Seltsis, senni kui nemmad said Isaaki jure, kes Kanaani-Ma keigetaggumisses Otsas Loune pool siis ellas. Isaak juhtus Ohto-Ajal Wälja peal ollema, kui nemmad tullid, ja

ja Elieser räkis seal temmale keik, kuida Jummal temma Teekäimist olli lasknud korda minna. Ja Isaak wiis Rebekkat omma Emma Sara Telki, ja wõttis tedda ennesele Naeseks, ja armastas tedda; ja nenda sai Isaak tröstitud pärrast omma Emma Surma.

§. 147. Abraami Ello-Päwad ja Rannio kinnitas Jummal nenda, et Abraam ennesele ka jälle Naese wõttis, Ketura nimmi, ja sesamma tõi temmale järrastikko kuus Poega Ilmale Agga keik suur Warrandus, mis Abraamil olli, sai Isaakile; nende teiste Lastele, mis temmal ollid, andis Abraam Andisid sealt körwast, ja satis neid weel omma Ello-Päiwil omma Poja Isaaki juurest ärra, Päwa-Tousmisse pole Homiko-Male, nenda kui ta enne seda Ismaeliga olli teinud (§. 129).

§. 148. Abraam surri se peale ärra,

kui

Eesti-Ma-Rahwa Kalender 1778, lk. 24